

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dünyanın En Akıllı İnsanı'ndan MASALLAR

KASHNA
Kitap Ağacı

Erdal DEMİRKIRAN

Ebediyet Serisi - I

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Baskı Sayısı
Buraya Sığmaz

DÜNYANIN
EN
AKILLI
İNSANI'NDAN
MASALLAR

Erdal Demirkıran

**Kashna Kitap Ağacı'ndan
Aslan Gibi Bir Meyve**

Copyright© 2005 Erdal Demirkıran

Eserin her hakkı Erdal Demirkıran'a aittir.
Çakallık yapmak yasaktır.

Dünyanın En Akıllı İnsanı'ndan Masallar

Bizim Ekip

O Adam : Erdal Demirkıran
Türkçeyi Bilen Adam : Yakup Şimşek
Çılgın Tasarımcılar: Canbey Bilgili - Kemal Çoban
İç Örgü : Adem Şenel
Usta Adamlar : Erkam Matbaası
Ortalığı Fena Dağıtanlar : Yeni Çizgi Dağıtım

Kitabın ilk baskısı

Mayıs 2005
tarihinde yapılmıştır.

ISBN: 975-6197-03-X

Kashna Eğitim Danışmanlık Ltd. Şti.
İstasyon Cad. No. 45/10 Yeşilköy - İstanbul
t 212 573 34 53 f 212 573 34 65
kashna.com
kitapagaci@kashna.com

DÜNYANIN
EN
AKILLI
İNSANI'NDAN
MASALLAR

Aldığı
oksijenin
hakkını
veren
herkese

Çuvaldaki Fındıkların Yeri

Kırmızı Lale	13
Nazar Değmedi	14
Yanlış Hesap	15
Eşşeğin Aşkı	17
Kaktüsün Ormandan Sürülüşü	18
Herkes Bir Ömürlük Yaşar	20
Büyük Akıl	22
Aslanlar Ülkesini Su Basmaz	24
Şeytanın Tüyleri	28
Topal Koyun	29
Derenin Adaleti	32
Taht Aslanın Bahtıdır	34
Sıkı Ders	36
1.000 Yıla İki Sakız	37
Sessiz Kaval	38
Öküz Delirdi	40
Uyanık Fare	41
Okyanus Öldü	44
Tilki ve Onun Torunları	45
Renkleri Farklı Olsa da	47
Bazen Keyifsiz Olur Zirveler	49
Fare İçin Kral	50
Kurt Borçlanmaz	51
Bir Gariplik Var Sanki	53
Ay Buluda Yaslanınca	55
Eşşğin Kaderi	56
Güneşin Cezası	58
Balina ve Salyangozlar	59

Aslan Yürekli Tilki	61
Eşsiz Işık	62
Yanlış Ders	63
Vay Bee	64
Karıncaya Komşu Olan Saz Çalar	66
Her Kanadı Olan Kuş Değildir	69
Eşşekler Eşeği Tanıdı	72
Tembellik Gönüllü Esarettir	73
Arı Kanunu	74
Nefes Utandı Nefis Utanmadı	76
Ateşle Su	78
Horoz ve Onun Cesareti	80
Ya Ben Olmasaydım	81
Yarının İntikamı	83
Hiçbir Emek Karşılıksız Kalmaz	84
Kaldırım Ne Yapsın	87
Büyük Eşeklik	88
Zamanı Durduran Sinek	90
Cömert Ayı	92
Ormanda Kalleşlik Olmaz	93
Bazen Gökyüzüne Bile Ağır Gelir	94
Kahpe Felek	97
Masum Bir Hata	99
Beyaz Kanatlı Kuzgun	100
Geniş Yürekli Dost	102
Rüzgarla Yaprak	104
Bülbülün İlhamı	106
Düşmanın Sırtında Taşır Köpekler	107
Zamansız Zamanlarda	108
Bu Masal Değil	111

Not: Kitapta bu masalların dışında tek cümlelik sözlere de rastlayacaksın. Onları atasözü olsun diye görevlendirdim. Masallarla hiçbir bağlantısı yoktur.

Bi Not Daha: Kitapta zaman zaman “**Kalem arkası ayrıntılarla**” karşılaşacaksın. Bu ayrıntılar, kitabı yazdığım süre içerisinde başımdan geçen minik kesitlerden oluşmaktadır.

Sen Şimdi Burayı Kesin Okumazsın

Bu kitabı yazmadan önce hemen hemen bütün filozofların yazdıklarını okudum. Okudukça ne kadar önde olduğumu anladım. Ne o, sinirlendin mi yoksa? **“Yav bu adam ne zaman vazgeçecek kendini övmekten”** dediğini duyar gibiyim. Söyleyeyim, öldüğümde vazgeçeceğim, söz. Ve tam ben vazgeçmişken bambaşka bir şekilde yeniden övmeye başlayacağım kendimi. O gün benim ağzım olmayacak, beni övecek. Biliyorum, ben ölünce bütün ağızlar benim olacak.

Şimdi kim bilir sen kaçınıcı bin yıldan okuyorsun bunları ve **“Vay bee, adam nasıl da görmüş bugünleri!”** diye düşünüyorsun.

Kim bilir belki de şu anda, yani 21. yüzyılda okuyorsun bunları... Emin ol, değişen hiçbir şey yok! Senin de soruların benzer olacak, binlerce yıl sonrakilerle. Okudukça, **“Nasıl yazmış bu adam bunları?”** diyeceksin mesela.

Nerede durursan dur, ne zaman okursan oku, ne sorsan sor; cevabım asla değişmeyecek.

Not: Cevabımı 98. sayfaya yazdım. Kitabı bitirmeden 98. sayfaya bakma emi?

Kırmızı Lale

Bülbül küstü güle.

- **Saatlerce ötüyorum başucunda senden hiçbir ses gelmiyor; ben yapacağımı bilirim! dedi.**

İntikam alırcasına lalenin başında ötmeye başladı. Gül duysun ve kıskansın diye sesini iyice yükseltti bülbül. Karanfil, papatya, menekşe, kardelen... Çiçek adına ne varsa hepsi lalenin başına toplandı. Kıskandılar laleyi. Kimse anlayamadı, neden? Birden kıpkırmızı oldu lale. Bülbül iyice coştı. Saatlerce öttü. Sesi kesildi. Artık ötecek hali kalmamıştı. Döndü. Lakin gül yoktu ortalarda. Telaşlandı. Gözyaşları içindeki orkideye sordu:

- **Gülüm nereye gitti?**

- **Az önce öldü! dedi orkide.**

Bin pişmandı bülbül.

- **Ama ben kıskandırmak istemiştim sadece, dedi.**

Gözyaşlarını usulca sildi orkide ve belki de en bilge duruşuyla:

- **Hata yaptın bülbül kardeş. Gül, kırmızısını senin ötüşünden alıyordu. Sen gidince ne kırmızı kaldı ne de gül. Şimdi nerede kırmızı bir lale görürsen bil ki bir gül daha ölmüştür, dedi.**

Nazar Değmedi

O kadar güzeldi ki ceylanın gözleri; annesi ‘**nazar değmesin**’ diye bir nazarlık astı yavrusunun boynuna. Aslan bir kuytuda yedi yavru ceylanı. Kimse görmedi, nazar değmedi.

Yanlış Hesap

Baba kurt, yavrusunu yalnız yaşamaya alıştırmak için her sabah erkenden avlanmaya gönderiyordu.

İlk gün eli boş döndü yavru kurt. Anne kurt dayanamadı ve ona kendi avını verdi. Akşam oldu. Baba kurt yuvasına geldiğinde, yavrusu annesinin avını kendisi yakalamış gibi babasına götürdü. Babası yavrusuyla gurur duydu. Ertesi gün anne kurt, yavrusu **'mahcup olmasın'** diye avını yine yavrusuna verdi... Bu durum yıllarca böyle devam etti. Baba kurt her günün akşamında yavrusuyla gurur duyuyordu.

Gel zaman git zaman anne kurt öldü. O akşam yavru kurt eli boş çıktı babasının karşısına. Babası annesinin ani ölümüne bağladı bu durumu. Ertesi gün yine eli boş gelince, baba kurt anladı; ama artık çok geçti. Avlanmayı öğrenme yaşı çoktaaan geçmişti yavru kurdun. Derin bir nefes aldı baba kurt ve ağlamaklı sesiyle:

- **Annen yalnız öldü sanmıştım yavrum!** dedi.

Öldürürken keyif veren tek silah iltifattır.

Eşşegin Aşkı

Eşşek aşık oldu ceylana, ceylanın gözlerine. Gel zaman git zaman ceylan kör oldu, eşşegin aşkı bitti.

Kaktüsün Ormandan Sürülüşü

Uzun süre yağmur yağmadı. Bütün ağaçlar tedirgin oldu:

- **Eğer böyle giderse hepimiz öleceğiz.** dedi ağaçlardan biri.

Derin bir ah çekti öteki. Sanki geçen yılların hesabını yağmayan yağmurdan soruyor gibiydi. Yüreği sızladı asırlık çınarın, boynu büküldü çiçeği burnunda meşenin, çam diken döktü kurak toprağa... kaktüs rahattı. Çünkü yıllarca yetecek suyu vardı.

Derken ağaçlardan biri tepe üstü yıkıldı. Arkadaşları korkularından ağlayamadılar bile.

Gözyaşı dahi kaybedilmemesi gereken bir suydur artık. Kaktüse yalvardılar:

- Ne olur bize biraz su ver! Ne de olsa eninde sonunda yağmur yağacak!

Kaktüs cimrilik yaptı. Paylaşmadı suyunu dostlarıyla. Bir bir öldü ağaçlar. Kaktüse yalvara yalvara öldüler. Yeşil adına ne varsa hepsi tükendi. Geriye sadece kaktüs ve onun hayatlar tüketen suyu kaldı. Derken yağmur yağdı. Kaktüs bu yaptığından çok utandı; ama artık çok geçti.

O günden sonra dikenlere sarılıp yalnızlığa mahkum edildi kaktüs. Yaşadığı yer de çöle dönüştü.

Herkes Bir Ömürlük Yaşar

Gök yarıldı sanki. Fare apar topar yuvasına kaçtı.

- **Aman Allah'ım, ben hayatımda böyle gürültü duymadım!** dedi fare.

Timsah kıyamet kopuyor zannetti:

- **Ben hayatım boyunca böyle bir gürültü duymadım.** diyerek suya kaçtı.

Tilkinin ödü patladı. Ödünü yaylada bırakıp soluk soluğa yuvasına koştu:

- **Bunca yıllık tilkiyim, hayatım boyunca böyle gürültü duymadım!** dedi.

Sonra kelebek geldi nefes nefese:

- **Siz de duydunuz mu sesi, ben hayatımda böyle bir ses duymamıştım!** dedi yaprağın yeşiline.

İki kaplumbağa sohbet ediyordu yağmurun altında. Biri diğerine,

- **Gördün mü kaplumbağa kardeş? Demek ki bunun uzun kısıyası yokmuş. Kelebek de bir ömürlük yaşıyor, timsah da. Yani bir fare için ömür neyse fil için de o...** dedi.

‘Evet’ manasında kafasını salladı öteki kaplumbağa ve:

- **İnan, ben hayatım boyunca böyle gürültü duymadım!** dedi ve evini üstüne çekti.

Büyük Akıl

Çok uyumaktan şikayet etti yavru yılan. Annesi ona akıl verdi: **“Eğer az uyumak istiyorsan, akreple dost ol!”**

Ayna adama baktı, adam aynada yoktu!

Aslanlar Ülkesini Su Basmaz

Aslanın evini su bastı o yıl. Ormandaki tüm hayvanlar toplandı. Evin suyunu boşalttılar. Hazır hayvanlar bir aradayken sordu aslan:

- Daha önce kimsenin evini su bastı mı?

Birçok hayvan ön ayağını havaya kaldırınca aslan anladı ki ormanda gerçekten de bir alt yapı sorunu varmış. Tavuk çalmak için sürekli köye indikleri için inşaattan en iyi anlayanlar tilkilerdi. Tilki başını çağırttı ve emretti:

- 40 gün içinde ormanın tüm su yollarını yenilemeni istiyorum. Ekibini kur ve başla. Tam yetkilisin.

Tilki hemen bir ekip kurdu. Yolları kazdırdı, çukurlar eştiirdi. Tam yetkiliydi. Tüm orman emrindeydi.

Bir akşam aslanın yavrusu eve gelmedi. Yavrusunu aramak için dışarı çıktı kral. Aramadığı yer kalmadı. Yavru aslan hiçbir yerde yoktu.

Ay güneşe dayanmaya yüz tutmuştu ki bir ses duydu aslan. Bir kükreme sesi. Bu yavrusunun sesiydi. Sese yaklaştı. Bir de ne görsün, yavrusu tilkinin tam yetkisini kullanıp eştirttiği derince bir çukura düşmüş, acılar içinde kıvranıyor. Hemen tilki başını çağırttı ve sordu:

- **Bu çukur neden açık?**

Gördüğü manzara karşısında kısa süreli bir şok yaşayan tilki,

- **Su yollarını yapıyoruz ya sayın kralım!** dedi.

- **Tamam da şu an bu çukurda kimse çalışmıyor, neden bu çukur kapanmadı?** diye sordu tilkiye.

- **Eee efendim o çukurda işimiz daha bitmedi,** dedi tilki.

- **Peki işiniz daha bitmediyse neden çalışmıyorsunuz?** diye tekrar sordu aslan.

- **Gece oldu ya sayın kralım, o yüzden...** diye bir savunma cümlesi kurdu tilki, başına gelebilecek karanlık senaryoyu hayal ederken.
- **Gece olunca ne oluyor ki?** diye imalı bir soru daha sordu aslan.
- **Hava kararıyor ya sayın kralım!** deyince tilki, aslan biraz daha yüksek sesle tilkiye çözüm önerisi getirdi:
- **Ben sana tam yetki vermemiş miydim? Çağırırsaydın ateş böceklerini, sana ışık yapsalardı!**

Tilki yutkunarak başka bir mazeret üretti:

- **Millet yoruldu sayın kralım!**

Aslan çukurdaki yavrusunun kükremesine aldırış etmeden devam etti:

- **Ben sana tam yetki vermemiş miydim? Ormanın eşeği biter mi hiç? Çağırırsaydın eşekleri ve çalıştırsaydın ateş böceklerinin ışığında?**

Bu sözler karşısında tüm cevapları tükenen tilki çaresiz:

- **Haklısınız efendim!** diyebildi tükenmiş ve ürkek sesiyle.

- **Haklı olmam ne işe yarıyor tilki kardeş? Benim yavrum düştü bu çukura; ama ben haklıyım he? Demek ki sen beni ciddiye almıyorsun? Çabuk çıkar yavrumu bu çukurdan?**

Tilki aslanın dediğini yaptı.

- **Şimdi de ateş böceklerini topla!** dedi aslan.

Tilki ateş böceklerini de topladı. Aslan bir direktif daha verdi tilkiye:

- **Eşekleri çağır!**

Tilki eşekleri de çağırdı.

Hepsi çukurun başındaydı. Ateş böcekleri ışığında, eşekler büyük bir ateş yaktı çukurda. Aslan tilkiyi o çukurda kızarttı ve yavrusuna yedirtti. Bu olayı göldeki balıklar da dahil duymayan kalmadı. Sonra aslan sor-du:

- **Kim yapmak istiyor ormanın yollarını?**

Hiç kimse çıkmadı. Aslan ormanı aslanlara yaptırdı ve o günden sonra hiçbir zaman ormanı su basmadı.

Şeytanın Tüyleri

Şeytan uyuyakaldı bir gün. Rüzgar sert esti. Üç tüy düştü şeytandan dünyaya. Biri paraya yapıştı, diğeri mevkiye, öteki de ihtirasa. O günden sonra şeytan hiçbir iş yapmadı.

Topal Koyun

Bir gün çoban öldü ve koca sürü çobansız kaldı bir yamacın kenarında. Topal koyun en öndeydi. Bütün sürü koyunluk icabı topal koyunun ardından gitti. Yamaçtan atlarken aşağı düştü topal koyun ve bütün sürü. Hepsi öldü, geriye sadece bir koç ve bir koyun kaldı. Derken tekrar çoğaldılar. Yeni koyunların bazıları topal doğdu. Koç akıllanmıştı. Hemen topal koyunları öldürttü ki soyu soy soylasın, boyu boy boylasın...

Zaman geçti. Kör koyun düştü bu sefer öne. O da bir yardan aşağı verdi bütün sürüyü. Geriye sadece bir koç ve bir koyun kaldı. Yeniden çoğaldılar. Bu seferki koç daha akıllı davrandı. Önce topal koyunları, sonra kör koyunları öldürttü ki soyu soy soylasın, boyu boy boylasın...

Derken öne akılsız koyun geçti. Yine yardan düştü bütün sürü. Geriye yine sağlam bir koç ve sağlam bir koyun kaldı. Yine çoğaldılar... Koç bu sefer önce topal koyunları, sonra kör koyunları, sonra da akılsız koyunları öldürttü ki soyu soy soylasın, boyu boy boylasın...

Gel zaman git zaman bilge koyun düştü öne.

- Sizi zirvelere çıkaracağım, dedelerimizin yaptığı hataları yapmayacağız, hiçbir yerden hiçbir yere düşmeyeceğiz! dedi.

Düştüler bilge koyunun peşine, çıktılar zirveye; ama kısa sürdü zirve keyfi. Kurt geldi ansızın ve boğdu tüm koyunları. Bu sefer geriye ne koç kaldı ne de koyun. Tüm sürü telef oldu. Bunu duyan diğer koyunlar ovalara indiler ve hep kaderlerine razı oldular. Zaman zaman yardan düşseler de topal koyunu asla öldürmediler. Soy soyladılar, boy boyladılar ve çoban hiiiç ek-sik olmadı başlarından.

Kalem Arkası Ayrıntılar

27.02.2005 Saat 03:41

Demli ve sıcak bir çay vardı masamda. Bir yudum çektim. ay demliydi; ama buz gibi olmuştı. Sonra hatırladım, o ayı bir saat önce doldurmuştum. Ertesi gün söyledim: Yazarken sıcak çay içmeyi başarabildiysen, yazdıklarını yırt ya da git, uyu.

Derenin Adaleti

Ukala mütevazıyla karşılaştı bir dere kenarında. İkisi de karşıya geçecekti. Ukala kendine çok güveniyordu. **“Ben geçerim bu suyu!”** dedi. Mütevazı kendine hiç güvenmediği için **“Ben hayatta geçemem!”** dedi. Ukala mütevazıyı sırtına aldı. Suyun çok derin olduğunu suda anladılar. Mütevazı ukalanın sırtında boğuldu.

Nankör olanlar ölüme daha yakındırlar.
Bu yüzden en büyük nanköre
dokuz can verdiler.

Taht Aslanın Bahtıdır

Aslan erken öldü o yıl ve orman kralsız kaldı. Sonra gökten zembille bir aslan indi ormana.

- **Sen bu ormanın yeni kralısın.** dedi felek aslana.

Hiçbir hayvan hakkında herhangi bir fikri yoktu. Ne yapacağını, ormanı nasıl yöneteceğini bilmeyen çiçeği burnunda kral, bir toplantı düzenledi. Orman halkını yakından tanıyıp ona göre bir yöntem geliştirecekti. Herkes sarayda toplandı. Oturdular, suskundular... Kral hepsinden çekiniyordu; çünkü hiçbirini tanıımıyordu.

- **Ben sizin yeni kralınızım, sizleri tanımak için davet ettim saraya.** dedi.

En başta oturandan başladılar. Simsiyah parlak tüyleri vardı, gözleri muhteşemdi. Cüssesi aslanın iki katıydı. Aslan ürkse de tanımalıydı bu hayvanları. Derken konuşmaya başladı bakışlarıyla büyüleyen...

- **Ben eşeğim efendim. Tek idealim ağustos böceğine komşu olmaktır. Çok yalnızım sayın kralım. Herkes benimle alay ediyor. Beni en iyi anlayan o,** dedi ve saçma sapan bir yığın şey söyledi...

Sonra eŖeğin yanındaki söz aldı. Onun cüssesi eŖeğin neredeyse iki katıydı ve endişe vericiydi.

- **Ben öküzüm efendim, yaban öküzü. Hayatta istediğim tek şey var, sabahtan akşama kadar taze ot yemek ve uyumak...** dedi.

Uzun uzun konuştu, aklı başında tek bir cümle kurmadı öküz... Neyse, yanındakine geldi sıra. Boyu üç metreden uzun, ağırlığı üç tondan fazlaydı, kral yine ürkerek dinledi bu uzun boyunlu, boylu poslu hayvanı:

- **Efendim ben zürafayım. Tek isteğim şu alçak dalları yükseğe kaldırmanızdır sayın kralım. Bıktım usandım eğilmekten,** dedi...

Diğerleri de konuştu. Çakal, tilki, ceylan, kedi, köpek, tavşan, tavuk... Kral,

- **Tamam, şimdi sarayı terk edebilirsiniz.** dedi ve yolculadı tüm hayvanları.

Neden kral olduğunu da o gün anladı aslan.

- **İyi ki konuştular, yoksa ben ne yapardım?** dedi ve gülümseyerek sarayına çekildi.

Sıkı Ders

Kartal, yavrusunu eğitiyordu bir ıssızda. **“Anne!”** dedi yavru kartal, **“Zirvede olduğumu nasıl anlayabilirim?”** Anne kartal cevap verdi: **“Bir gün yalnız kalırsan bil ki zirvedesin evlat; çünkü zirveler daima ıssızdır.”**

Bin Yıla İki Sakız

İki boş şarap şişesi konuşuyordu. Biri,

- Beni Napolyon İngiliz Kralına hediye etmişti. Ona da Roma İmparatoru hediye etti. Beni ilk olarak 1256 yılında kapattılar mahzene, dedi.

Öteki de kendi kısa hikayesini anlattı:

- Beni de dün akşam doldurup, bu sabah şu köşedeki büfeye sattılar! dedi.

Yaşlı şişe devam etti macerasını anlatmaya:

- Beni dün gece sarayın mahzeninden çaldı kralın emekli soytarısı ve üç kuruşa sattı, iki ucuz sarhoşa. Sonra aynı sarhoşlar seni de büfeden alıp ikimizi beraber içtiler, ucuz peynir ve üçüncü sınıf mezeyle. Yalık oldu geçen 1000 yılıma! dedi.

Sonra gömleğinin cebi yırtık, yakası kirli bir çocuk geldi. Şişeleri alıp köşedeki büfeye götürdü. Büfeci iki sakız verdi çocuğa, sonra eski şişeyi çöpe attı.

Sessiz Kaval

Sürüsünün başında kaval çalıyordu çoban. Bir adam geldi. Sürüye uzak bir yere oturdu. Saatlerce bir noktaya baktı. Çoban adamın ne yaptığını merak etti. Yaklaştı.

- **Saatlerdir ne yapıyorsun sen burada?** diye sordu.
- **Kaval çalıyorum,** dedi adam.

Çoban sinirlendi:

- **Nasıl kavalmış o, hiç ses çıkmıyor? Oysa benim kavalımı bütün koyunlar duyuyor. O sesle otluyor, karınlarını doyuruyorlar. Şenlik oluyor ben çalınca. Seni kim duyuyor?...** diyerek aşağıladı adamı.

Adam gülümsedi.

- **Benim kavalım biraz derinde çoban kardeş, koyunlar duyamaz. Binlerce yıl öteden dinliyorlar benim kavalımı,** dedi.

Çoban tekrar kavalını aldı ve adama inat çaldı.

- **Kaval sesi budur işte! Hiç benziyor mu senin kavalına?** dedi.
- **Evet haklısın, benzemiyor, hem de hiç benzemiyor. Senin o çaldığın çoban kavalıdır ve ölümü görünce susar. Benim çaldığım filozof kavalıdır, sesi çooooook sonradan duyulur ve onu susturmaya hiçbir ölümün gücü yetmez.** dedi ve ötelere çalmaya devam etti sessiz kavalını.

Can ekiřmen için yaralanman gerekmez.

Öküz Delirdi

- **Duydunuz mu, öküz delirmiş?** dedi tavşan.
- **Benim için değişen bir şey olmaz!** dedi aslan.
- **Öküz için de değişen bir şey olmamış sayın kralım.** diye tamamladı tilki.

Uyanık Fare

Uyanık fare aptal kediyle arkadaş oldu. Fare kediye,

- **Valla kedi kardeş, ben sana bakıyorum da senin aslandan hiçbir farkın yok! Acayip benziyorsun...** dedi.

Kedi pençelerini inceledi, gözlerine baktı gölde, kulaklarını kontrol etti... O gece sabaha kadar uyuyamadı. Fare haklıydı. Belki de o kendi gücünün farkında olmayan bir aslandı. Ertesi gün erken uyandı. Fareyi de yanına alıp yola koyuldu.

- **Madem ki ben bir aslanım, şu ormanı bir dolaşayım da herkes beni görsün!** dedi.

Gezinirken bir de baktı ki uzak ağacın arkasından bir köpek ipini koparmışçasına kedinin üzerine geliyor. Kedi sesini yükseltti:

- **Yavaş ol ey köpek. Beni tanımadın galiba, ben ormanların kralıyım.**

Köpek gülümsedi.

- **Sen kral değilsin. Babam öğretti: Kral, kral olduğunu söylemezmiş. Biz onu görünce anlarmışız kral olduğunu,** dedi ve saldırdı kediye.

Köpek kediye boğazlarken, uyanık fare **“Pişşşt!”** dedi. Kedi sese baktı.

- **Ama kedi kardeş, Allah için çok benziyorsun. Şu gözlere bak!** dedi.

Kedinin aslaninkine benzeyen sol pençesi öne doğru uzanmıştı. Aslana benzeyen gözleri fareye bakarken kapandı. Fare bir daha **“Pişşşt!”** dedi. Kedinin aslana benzeyen kulakları duymadı bu sefer. Fare gülümsedi.

Kalem Arkası Ayrıntılar

10.03.2005 Saat: 03:06

Polis arabasının sireni cama vurdu. Camdan baktım. Hırsızı yakaladılar. Arabanın teybi var, hırsızın elinde. Teyp 100 lira, adama paha biçilemez. Polis teybi kurtardı.

Okyanus Öldü

Okyanus öldü bir gün. Cenazesi çok kalabalıktı. Deniz, dere, nehir, göl, yağmur, bülbülün ağzındaki su... herkes oradaydı. Defnettiler okyanusu bir kuytuya. “**Gide-**
lim.” dedi dere, “**Hadi.**” dedi deniz, “**Tamam.**” dedi göl. Bülbülün ağzındaki su dile geldi: “**Nere?**” diye sordu. Sustular. Meğer ölen okyanus değilmiş.

Tilki ve Onun Torunları

Çok zaman önceydi. Hatta tilki, bildiğimiz tilki değildi o zamanlar. Neyse, tilkilerden bir tilki ormandaki tüm hayvanları, **“Güneş gücünü benden alıyor, eğer ben ölürsem güneş de ölür ve bir daha asla doğmaz.”** diyerek kandırdı. O kadar muazzam bir yalandı ki bu, şeytan bile **“Maşallah!”** dedi. **“Dikkatinizi çekmiyor mu hiç? Ben uyuyunca güneş batıyor, ben uyanınca güneş tekrar doğuyor. Peki bu ne demek oluyor sizce? Eğer ben bir gün uyanmazsam güneşi unutulur arkaş!”** dedi.

Bütün hayvanlar inandı tilkiye. O ölmesin, kimse karanlıkta kalmasın diye seferber oldu tüm hayvanlar. Yemediler yedirdiler, içmediler içirdiler. Daha temiz olsun diye; at, yelesiyle süpürüyordu tilkinin yuvasını. Arılar bal taşıyordu, çakallar et. Her türlü yemişin en güzel tarafını tilkiye yediriyorlardı. Ve daha neler neler... Anlatsam şaşarsın. Mesela yüzyıllar sonra **‘Kuş sütü’** diye sofralarda bulunmadığı için beylerin keyfini kaçırarak olan o muhteşem içecek o günlerde tilkinin ömrünü uzatsın, tilki daha sağlıklı olsun, **‘Aman ölmesin!’** diye karga tarafından icat edilerek şifa niyetine tilkiye içirilmişti.

Aslandan, kaplandan, filden, timsahtan daha şa'saalı bir hayat yaşadı tilki; ama kuş sütü de kar etmedi ve bir gün akşama doğru öldü. Az sonra güneş battı. Herkes sustu. Kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Sabaha kadar uyumadılar. Çünkü güneş bir daha asla doğmayacaktı; ama beklenen olmadı.

Ertesi sabah güneş sanki tilki hiç ölmemiş gibi tekrar doğdu. Anladılar. Meğer tilki bütün ormanı kandırmış. O günden sonra hiçbir hayvan tilkiye inanmadı; ama tilkiler dedelerinininki gibi muhteşem bir hayat yaşayabilmek için dört koldan yalan söylediler.

Bu yalanlar süregelirken binlerce tilki hikayesi oluştu ve böylece tilki, kurnazlığın en büyük temsilcisi oldu.

Renkleri Farklı Olsa da Tüm Taşlar Serttir

Bir avuç pirinç attı yaşlı adam bahçeye. Beş karga üşüştü hemen. Onlar pirinç yerken nazlı nazlı geldi güvercin, kibar kibar yemeye başladı payına düşeni. Pirinç bittiğinde beş karganın da gagası kırılmıştı. Güvercin sapasağlam havalandı, nazlı ve kibar. **“Bir dahaki sefer pirinç yerken beyaz taşları da ayıklayın!”** dedi gülümseyerek ve uçtu ucsuz gökte.

Aslan kuş kovalamaz.

Bazen Keyifsiz Olur Zirveler

İki yavru yıldız sohbet ediyordu göğün zirvelerinde.

- **Biz en tepedeyiz, insanlar her gece bize bakıp yollarını buluyorlar.** dedi biri.

- **Ulaşılmaz, kavuşulmaz bir yerdeyiz,** dedi öteki.

Az ileride yaşlı bir yıldız onları dinliyordu. Hiç hesap-sız girdi konuya.

- **Evet, bizler erişilmez bir noktadayız, zirveleri zorluyoruz, parlaklığımız göz kamaştırıyor; ama az sonra ışığını atamızdan alan ay gelecek ve yüz binlerce yıldızın akıl almaz ışığını silip süpürecek,** diyerek neşesini kaçırdı yıldızların.

Az sonra zirveleri karartan ay görüldü ve sohbet sona erdi.

Fare İçin Kral

Bilge fare topladı yavru fareleri ve onlara ormanlar kralını anlattı:

- Ormanlar kralının pençeleri çok serttir, kulakları çok hassastır, gözleri çok keskindir... Onu çok uzaktan gördüğünüzde bile hemen tanıyacaksınız. Ormanlar kralı kükrediğinde 'Miyaavv!' diye korkunç bir ses çıkarır, dedi.

Kurt Borçlanmaz

Kurt çok acıkmıştı. Tilkiden iki tavuk ödünç aldı. Karnını doyurdu. Tilki kurdun karşısına geçti ve:

- **Ben olmasaydım ne yapacaktın? Yat kalk, bana dua et!** dedi.

Kurt 77 büklüm oldu tilkinin karşısında.

- **Haklısın tilki kardeş, çok sağol!** dedi.

Birkaç dakika geçti geçmedi, tekrar dikildi tilki kurdun karşısına.

- **Sayemde yaşıyorsun, sayemde; eğer ben olmasaydım çoktan ölmüştün!** dedi.

Kurt,

- **Haklısın tilki kardeş, sen olmasaydın bitmiştim.** dedi, acı çektiği yüzünden anlaşılan duruşuyla...

Tilki akşama kadar 40 defa geçti kurdun karşısına.

- **Sayemde yaşıyor, sayemde nefes alıyorsun!** dedi hep.

Kurt her seferinde minnet duygularını ilettiler tilkiye. Güçlüydü; ama borçluydu. Borç vefayla birleşince altından kalkılmaz bir yük oluyordu ve ince ince tüketiyordu kurdun onurunu.

Ertesi sabah erken kalktı kurt. İki koyun yakaladı ve tilkiye götürdü apar topar.

- **Ödeştik tilki kardeş, sağol!** dedi ve acilen yavrularını topladı. Onlara anlattı. Tilkinin karşısında nasıl ezildiğini anlattı. Borç almanın özgürlük satmak, onur pazarlamak olduğunu iyice öğretti.

Aradan binlerce yıl geçti. Çoğu zaman aç kaldı kurt; ama bir daha da hiç kimseden borç almadı. Kendi işini hep kendi yaptı kalın ensesiyle.

Bir Gariplik Var Sanki

Herkes yalnız doğar ve yalnız ölür; ama kimsenin yalnız yaşamaya cesareti yoktur. Oysa en zor işler hep yalnız başarılmıştır.

Ota bastı bir koyun,
Ne ot duydu ne koyun.

Ay Buluta Yaslanınca

Ay dinlenmek için buluta yaslandı. Birazdan güneş açtı, bulut dağıldı. Ay denize düştü. Deniz taşı. Seller başladı. Seller dereleri boğdu. Gece oldu sonra; ama ay doğmadı. Denizin dibini parlıyordu. Balıklar kırk gün kırk gece bayram ilan ettiler.

Kısa sürdü, ayın ateşi söndü. Sonra bir leylek geldi. Sırtını buluta dayamasının cezasını çeken ayı denizden aldı ve bin yıl yol gitti, yedi kat yukarı çıkardı. Ayı şimdiki yerine bıraktı. Güneşi gören o yere. O günden sonra ay, ışığını hep güneşten aldı ve hiçbir zaman buluta yaslanmadı.

Eşegin Kaderi

Eşek ağzıyla kuş tuttu bir gün. Bu şüphesiz büyük bir olaydı. Kuşu ve eşiği krala götürdüler.

- **Şimdi söyle bakalım, gerçekten bu eşek mi tuttu seni?** diye sordu şanlı aslan kuşa.
- **Evet efendim,** dedi zavallı kuş.

Eşek büyük bir ödül bekliyordu; ama öyle olmadı. Kuşa büyük bir ceza verdiler.

Kalem Arkası Ayrıntılar

16.03.2005 Saat: 01:23

Mola verdim, 'Bugünlük yeter' dedim, yatmaya gittim. Tam yatmıştım ki aklıma birden bilgisayarın undo tuşu geldi. Yanlış yapınca silme tuşu. Acaba o tuş olmasaydı, insanlar bu kadar rahat hata yapabilirler miydi bilgisayarda çalışırken? Bunu yazıp tekrar yattım. Niyetim dört saat uyumak. Saati kurdum. Kafamı yastığa koyar koymaz tekrar fırladım yataktan. Yastığın çekici bakışlarını gördüm. Sıkıntı verdi yastık. Çünkü hayatın geri alma tuşu yok...

Güneşin Cezası

Bir zamanlar tüm kainat tek parçaydı. Dünya, ay, yıldızlar mıldızlar... hepsi güneşin içindeydi. Güneş o kadar doluydu ki hani dokunsan ağlayacak derler ya, aynen öyleydi. Fırsat kolluyordu patlamak için. Derken bir serçe kanat çırpı. Güneş patladı. Dünyayı bir tarafa, ayı öteki tarafa, gezegenleri, yıldızları da başka başka taraflara savurdu. Bu duruma çok kızdı felek ve güneşi cezalandırdı...

Tam üç milyar yıl hiç konuşmadı felek güneşle. Sonra ona sonsuza kadar kainatı belli bir ısıda muhafaza etme görevi verdi. Eskiden yine ara sıra uyuyup dinlenebiliyordu güneş; ama bu yeni görevinden sonra bir tek saniye bile uyuyamadı. Bir milyar yıl önce felek acıdı güneşe ve ona dört yılda bir dinlenme şansı verdi. Şimdi her dört yılda bir dinlenir güneş; ama biz bunu anlamayız, güneş tutuldu deriz.

Balina ve Salyangozlar

Dört tane salyangoz, sırtına bindi balinanın. Kararlıydılar. Balınayı öldüreceklerdi okyanusun derininde. Dört bir yandan savurdular hançerlerini balinanın ağır bedene. Balinanın sırtı kanadı biraz ve dört salyangoz balinanın sırtından çıkan kanla boğuldu... Balina, sırtı kaşındı zannetti.

Yelkovan arkasına bakmaz.

Aslan Yürekli Tilki

Kaplanlarla aslanlar savaştı. Aslanın biri ağır yaralandı. Koşamadı, yetişemedi arkadaşlarına. Bir ağacın dibinde kurtarılmayı beklerken, tilki çıkageldi uzak köşeden. **“Fırsat bu fırsat işte!”** dedi kendi kendine ve hemen su taşıdı kan kaybeden aslana. Tilki için bu bir daha da yakalayamayacağı altın bir fırsattı. Aslan, tilkinin ocağına düşmüştü ve onu kurtarırsa tilkiye borçlanacaktı. Su taşıdı, yaralarına pansuman yaptı, masaj yaptı... ama olmadı. Kan kaybından öldü koca aslan. Etrafta hiç kimse yoktu. Aklına bir hinlik geldi tilkinin. Aslanın kalbini söktü ve kendi kalbiyle aslaninkini değiştirdi. O artık aslan yürekli bir tilkiydi. Cesur adımlarla ormanda dolaşmaya başladı.

Olup biteni başından sonuna kadar izleyen kurt ansızın dikildi tilkinin karşısına ve boynundan kavradığı gibi gel aşağı etti aslan yürekli tilkiyi. Tilki pençe attığını düşünerek ince ayaklarıyla kurda vuruyordu. Kurt tilkiyi ayaklarından yemeye başladı ve ona:

- Yarım bir aslan olmaktansa, tam bir tilki olsaydın, en azından kaçmayı akıl edebilirdin tilki kardeş. Sen sen ol, bir daha da kendi yüreğinden başka yürek taşıma! dedi.

Eşsiz Işık

Güneş hep yalnızdır. O çıkınca yıldız, ay, gece boyu parlayıp caka satan gezegenler... hepsi yuvasına geri döner ve güneş yalnız kalır uçsuz bucaksız mavide. Belki de güneşi güneş yapan budur: **“Yalnızlık”**

Yanlış Ders

Aslan ormandaki bütün hayvanları eğitmeye karar verdi. İlk olarak onlara, etkili avlanma tekniklerini öğretti:

- **Avınızı şu şekilde kavrayıp bu şekilde parçaladıktan sonra şu şekilde yiyeceksiniz!** dedi ve **‘Herkes öğrendi mi?’** diye sordu sonra.

Cevap koro halinde **‘Evet’** oldu. Sonra ertesi gün tekrar derse gelmek üzere söz birliği edip avlanmaya gittiler...

Ertesi gün kimse derse gelmedi. Aslan sinirlendi. Ormana indi. Bir de ne görsün? Bütün hayvanlar sakatlanmış.

- **Size ne oldu?** diye sordu.

- **Efendim dediğiniz gibi yaptık. Her şey yolunda gidiyordu; ancak ne olduysa pençelerimizi avımıza vururken oldu.** dediler.

Vay Bee

Bir kanadında güneş, öteki kanadında ay vardı bülbülün. Sonra gül göründü. Güneş bir yana düştü, ay öteki yana...

Karıncaya Komşu Olan Saz Çalar

Karınca sordu ağustos böceğine:

- **Neden çalışmıyorsun?**
- **Boş ver!** dedi ağustos böceği içini çekerek.

Karınca ısrar edince, sazını bir kenara bıraktı ve tarihi boyunca hiç yapmadığı bir şey yaptı ağustos böceği:

- **Yav sen ne utanmaz bir hayvansın. Bütün milleti kandırmışsın. Çalışıyormuş! Çalışıyorsun da ne oluyor, çalışman kimin hangi derdine deva oluyor? İki çekirdek alıyorsun sırtına, bin bir zahmetle indiriyorsun mahzenine. Kış boyunca tıkınıyorsun. Söyle bakayım, kainatta senden daha kendini beğenmiş, senden daha egoist, senden daha işe yaramaz bir hayvan var mı?... Çalıştın mı arı gibi çalışacaksın. Yaptığın iş bir şeye yarayacak! Senin gibi çalışmaktansa hiç çalışmam daha iyi!** dedi.

Karınca sustu. İlk defa cevapsız kaldı ağustos böceğinin karşısında. Ağustos böceği iyice sinirlendi, burnunun kanatları kalktı:

- Beni de mahvettin! Komşuyuz ya hani! Senin yaptıklarına baktım ve anlamsız buldum. Saz çalıp birkaç hayvanı eğlendirdim. Eğer arıya komşu olsaydım ben de belki reçelcilik falan yapar, faydalı olurdum.

Bu laflar karşısında boynu bükülen ve çaresiz kalan karınca o günden sonra hep düşündü; ama aklına hiçbir şey gelmedi. Eğer bu aralar bir karınca görürsen yakından bak. Mahzun bakışı yorgunluğundan değil; çaresizliğindendir.

Hiçbir öküz eceliyle ölmez.

Her Kanadı Olan Kuş Değildir

Fi tarihinde bütün kuşlar Kafdağı'nın ardından yuva yapmaları için dağıtıldığında, bir çoğu gördüğü ilk ağaca çörekledi. Daha güvenli olduğu için ağaç kovuklarını tercih edenler de oldu. Kümese doluşanların haddi hesabı belli değildi zaten. İçlerinden biri ne ağaca baktı ne kovuğa ne kümese ne de bir başka şeye... Düşünmeden yükseldi. Dağlar, bayırlar geçti. En sert, en yalçın, en tehlikeli dağa ulaştı ve oraya yaptı yuvasını. Sonra tekrar Kafdağı'nda toplandılar.

Zi tarihinde, bu sefer avlanmaları için tekrar salıverildiler. Çoğu bulduğu ilk leşi av saydı, kimi sinek kovaladı, kimi de çöplükleri falan eşeledi. Fi tarihinde yuvasını zirvelerdeki sert kayaların arasına yapan o kuş, ne leşe baktı ne sinek kovaladı ne çöpleri eşeledi. Aldı başını ve adam gibi avlanmaya gitti. Gözüne kestirdiğinin ayaklarını yerden kesiyordu. Sonra tekrar toplandılar Kafdağı'nın eteklerinde.

Bi tarihinde uçmaları için tekrar salıverildi bütün kuşlar Kafdağı'ndan. Kimi dala budağa kondu, kimi sadece yürüdü, kimi uçan şeylerin üzerine yapıştı, yorulmadan uçtu. İçlerinden biri, **fi tarihinde** akıl almaz dağlara yuva yapan, **zi tarihinde** avını canlı, mertçe yakalayan o kuş yükseldi. En tepelere çıktı. Zirveleri zorladı. Onun üzerinde uçan şeylere tahammülü yok gibi uçuyordu adeta. Sonra felek emir verdi, tekrar Kafdağı'nın arkasında toplandı bütün kuşlar. Zirveleri zorlayan, avlanırken asaletine zarar vermeyen o kuş hariç, hepsi toplandı. Felek çok kızdı bu duruma ve daha sonra özel olarak davet etti o kuşu. Sert bir şekilde sordu:

- **Neden bütün kuşlar emrime itaat edip geldiği halde sen büyük toplantıya gelmedin?** dedi.

- **Siz kuşları çağırmıştınız efendim; ama onların yaptıklarına bakınca görüyorum ki ben bir kuş değilim. Ben kartalım,** dedi.

Bu açıklamasından sonra felek hak verdi kartala. Ka-inatta kendi seviyesinde hiçbir kuş bulamadığı için hayatı boyunca hep yalnız uçmak zorunda kaldı kuşların şahı kartal.

Kalem Arkası Ayrıntılar

19.03.2005 Saat: 23:35

Antalya'dayım. Otel odasında yalnızım. Kardeşim yan odada. Yarın tam günlük bir eğitim vereceğiz bir şirketin yönetici kadrosuna. Hakan yaka kartlarını hazırlıyor. Notlarımı karıştırıyorum. Karınca ve ağustos böceğiyle ilgili bir şey geldi aklıma; ama yazacak gücüm yok! Gözlerim kapanıyor.

Eşşekler Eşği Tanıdı

Eşğinin sırtında sınıra yaklaştı adam. Vize sordular adama. Vizesi yoktu. Adamı nezarete attılar. Eşek sınırı geçti.

Tembellik Gönüllü Esarettir

Nedendir bilinmez, ormanlar kralı aslan rehavete düştü bir gün. Akşamdan sabaha kadar uyuyor, sabahtan akşama kadar da dinleniyordu. Kısa sürede aslanın rehaveti bütün ormanı kuşattı. Bülbül ötmez oldu gülün başında. Gül açmaz oldu dalın ucunda. Yediveren, vermez oldu... Sincap, tavşan, tilki bir tuhaf oldu. Ceylan tetikten düştü, kaçmaz oldu. Yavru ceylanlar otliyordu artık aslanın yamacında. Bu durum aslanlar yüksek adalet divanında gündeme geldi. Divan ani bir karar verdi:

- Her aslan kral olamaz. Ormanın başıdır aslan. Aslanı olmayan ormana yağmur bile yağmaz. Bundan böyle kendi gücünün farkında olmayan ve tembellik yaparak adımıza leke getiren tüm aslanlar hayvanat bahçesine gönderilerek cezalandırılacaktır.

Eğer bir aslan hayvanat bahçesindeyse bil ki tembelliğinin kurbanı olmuştur ve aslanlıktan çıkarılmıştır. Kedi gibi sus pus durup seyircilere şirinlik yapması da pişmanlığındandır. Ama ne duyan olur onu ne de affeden. O artık sadece bir hayvandır, hayvanat bahçesinde şaklabanlık yapan.

Arı Kanunu

Arının biri bal yapmadı bir gün. Tüm kovan ayaklandı. Kimi eşeklikle suçladı onu, “**Eşek!**” diye alay etti. Kimi bu olayı normal görüp “**Arı o...**” dedi. Sonra aralarında anlaştılar. Ortak bir isim buldular: “**Eşekarısı.**” Bal yapma özelliği de elinden alınınca, arıya benzeyen bir eşeğe dönüştü.

Çoğunlukla ateşe dokunduğunda değil,
eli yandığında anlar insan ateşle oynadığını.

Nefes Utandı Nefis Utanmadı

İki uzun soluk karşılaştı bir ulu meydanda.

- **Nereden geliyorsun, nefes nefese kalmışsın?** dedi biri ötekine.
- **Ciğeri beş para etmez bir adamdan geliyorum! Sen nereden geliyorsun?** dedi öteki.
- **Ben altın bir yürekten, pırlanta bir ciğerden geliyorum,** dedi ilk soluk, gülümseyerek.

Genç bir nefes, olup biteni dinliyordu. **“Acaba ben kime gidip kimden geleceğim?”** dedi kendi kendine; ama yapacak hiçbir şeyi de yoktu. Gireceği ciğeri önceden tahmin edip direnemiyordu da. Soluk olup dolmadan anlayamıyordu kimin nasıl bir yürek, nasıl bir ciğer taşıdığını. Tercih etme şansının olmaması üzdü genç nefesi. Şahsiyetli bir insana soluk olmak için dua ederken bir ciğere yakalandı ense kökünden. Hayatını geçireceği ciğer buydu; ama duası kabul olmamıştı. Üzüldü. Nefes, nefes olduğundan utandı da, nefis hiç utanmadı.

Kalem Arkası Ayrıntılar

22.03.2005 Saat: 16:07

Camın kenarında çay içiyorum. Dilenci var karşı kaldırımında. Adamın biri cebinden bozuk para çıkarıp dilenciye verdi. Göğsü kabardı adamın. Büyük iş yapmıştı aklı sıra. Sonra bir başkası geldi. O da dilencinin avucuna bir şeyler sıkıştırdı. O da mutluydu. Öteki kaldırımdan bir genç olanları izliyordu. İş arayan bir gençti bu. Karşı kaldırımında iş buldu.

Ateşle Su

Ateşle su arkadaş oldular. Sohbet ede ede yürüdüler karanlık bir vakitte. Yürüdükçe ateş büyüyordu. Bir ara durdu ve suya,

- **Biliyorsun dostum, senin akrabaların beni pek sevmezler ve eminim ki birazdan beni öldürmeye gelecekler. Dostluk böyle zor günlerde belli olur. Ne olur beni söndürmelerine engel ol ve dostluğunu ispat et!** dedi.

Su söz verdi ateşe...

Çok geçmedi. Suyun akrabaları geldi. Su, dostluğunu ispat etmek istedi. Dostunun ölmesine engel olmak için sımsıkı sarıldı ateşe. Ateş ağır yaralandı.

- **Neden yaptın bunu?** dedi ateş can çekişirken.

- **Ben sana zarar vermesinler diye sardım seni.** dedi su.

O günden sonra su, ateşi nankör olmakla, ateş de suyu hain olmakla suçladı ve bir daha da suyla ateşi bir arada gören olmadı.

Tavşan tazıyla şakalaşmaz.

Horoz ve Onun Cesareti

Tilki çok acıkmıştı. Köye indi. Ortalarda bir tane bile tavuk yoktu. Sabaha kadar aç aç gezindi. Bir şey bulamayınca geri dönmeye karar verdi. Tam bu sırada bir horoz gördü tilkiyi. Sabahın kör vakti tilkiyi korkutmak için horozlandı, acı acı ötmeye başladı horoz; lakin kimse korkmadı. Sinsice yaklaştı tilki sese. Daldı kümese ve tüm tavukları boğdu. O günden sonra hiçbir horoz erken ötmedi. Ötenin de başı kesildi zaten.

Ya Ben Olmasaydım

- Eğer ben olmasaydım; ceylan aslanı göremeyecekti ve aslana yem olacaktı, dedi aydınlık.
- Eğer ben olmasaydım; ceylan aslana görünecekti ve aslana yem olacaktı, dedi karanlık.
- Eğer ben olmasaydım; ceylan aslanın gelişini duyamayacaktı ve aslana yem olacaktı, dedi ses.
- Eğer ben olmasaydım; ceylan ayak seslerini gizleyemeyecekti ve aslana yem olacaktı, diye içinden geçirdi sessizlik.

Bu arada bir aslan, **aydınlıkta** yakaladığı ceylanı, **karanlıkta** yiyordu. Ceylan **sessizdi**, aslan **kükrüyordu**.

Oksijen ve kelimeler parasızdır.
Bu yüzden çoğu insan
hesap yapmadan kullanır bunları.

Yarının İntikamı

Nerede olursa olsun, nasıl olursa olsun yarın herkes için aynı mesafededir. Lakin birçoğu buna inanmaz ve yarın, ona inanmayanlara hiçbir şey vermeyerek intikam alır.

Hiçbir Emek Karşılıksız Kalmaz

Ot yiyen zavallı bir hayvandı o aslında. Lakin dünyanın en yavaşıydı. Üç yüzyıl yaşaması da yavaş olmasının ödülü gibiydi.

Sağlam, kaya gibi bir yuvası olmalıydı ki üç yüzyıllık bu uzun ömründe kurda kuşa yem olmasın. Dedesinin babası ömrünü sağlam bir yuva yapmaya adadı. Ancak üç asırlık hayatı boyunca sadece temel atabildi. Sonra dedesi üç yüzyılda ancak duvarlarını örebildi bu sağlam yuvanın. Ardından babası da üç asır yaşadı. Bütün hayatını yavrusuna miras olarak bırakacağı bu yuvanın iç dekoruna adadı.

Dokuz yüzyılın sonunda yavrusuna teslim etti bu muhteşem yuvayı.

Mutlu yavru daha yerleşmemişti ki aptal bir fil oradan geçerken tam dokuz asırda hazırlanan şaheseri yanlışlıkla ezdi ve yerle bir etti.

Felek dayanamadı ve bu inanılmaz azmi ödüllendirdi. Bir yuva inşa etti yavrunun sırtına. Sarsılmaz ve akılmaz bir yuva. Dokuz yüzyıllık emeği yerle bir eden fil dahil olmak üzere bir daha da hiç kimse yıkamadı kaplumbağanın evini.

Kalem Arkası Ayrıntılar

29.03.2005 Saat: 11:45

Çalışırken saate bakmayı hep ihmal ediyorum. 36 saattir aralıksız yazdığımı söylediler az önce.

Gök kararmadan ay görünmez.

Kaldırım Ne Yapsın

Adam yürümeyince kaldırım dayanamadı ve yürüdü. Kaldırım yürüyünce adam dayanamadı ve geriye doğru yürüdü. Adam geriye doğru yürüyünce, kaldırım hızlandı ve koşmaya başladı. Kaldırım koşunca adam dayanamadı ve kaldırımdan aşağı indi.

Büyük Eşşeklik

Eşeğin çocuğu olmadı. Yıllarca uğraştı iki eşek, bir türlü olmadı. Bir gece herkes uyurken ahırın kapısının aralık olduğunu fark etti eşek. Düşündü. Önemli bir karar verdi. Yan taraftaki ahıra gitti ve nasıl olduğunu kimsenin halen çözemediği bir şey yaptı, bir kısırakla birleşti. Kısırak hamile kaldı. Doğuruncaya kadar bekledi eşek. Sonunda doğurdu kısırak. Doğan şey ne eşekti ne de at. Atların şerefini de beş paralık etti eş-şoğlueşek! ‘**Katır**’ diye bir şey çıktı ortaya. Yani hayatı boyunca bir tane akıllı iş yaptı eşek, onu da eline yüzüne bulaştırdı. Soranlara da “**Sormayın, yine bir eşşeklik ettik işte!**” dedi.

Okyanus yağmuru hissetmez.

Zamanı Durduran Sinek

Sineğin biri zamanı durdurmaya karar verdi. Bir kum saatinin içine girip tam ortasında durdu saatin. Artık kum akmiyordu. **“Zamanı durdurdum, bundan böyle yaşlanmak yok, ölmek yok!”** diye seviniyordu sinek.

Aylarca akmadı kum.

Gel gör ki kum saatinin içinde yaşlandı sinek. Artık gücü kalmamıştı. Dışarı çıktı saatten. Kum revan içindeydi. **“Neden yaşlandım?”** diye düşünürken, **“Çünkü”** dedi oradan geçen bilge sinek. **“Senin tuttuğun sadece kumdu, zaman değil!”**

Kalem Arkası Ayrıntılar

01.04.2005 Saat: 15:53

Kızım aradı. **“Baba dedemin kafasına tuğla düştü, hastaneye kaldırdık.”** dedi. Sessizlik...

4 saniye sonra

“Bir nisaaaaannnnnnnn...” dedi kızım😊. Beş yaşındaydı.

Cömert Ayı

Arı ile ayı arkadaş oldular. Ayı arıyı davet etti inine. Ona en iyi armudu ikram etti. Arı armudun balını emdi ve karnını tıka basa doyurdu.

Gel zaman git zaman, arı ayıyı davet etti. Kovanın başına oturttu ayıyı. Ona geniş bir kaseyle bal ikram etti. Ayı ikram edilen balı yedi; ama doymadı ve tüm kovanı yedi, hem de arılarıyla birlikte. Arı çok sinirlendi,

- **Sen nasıl dostsun, talan ettin evimi barkımı?** dedi.

Ayı çılgına döndü,

- **Bir de utanmadan konuşuyorsun. Sen benim misafirim olduğunda karnını tıka basa doyurdun, ben hiç sesimi çıkarmadım. Karşılığında sen ne yaptın? Beni azarladın. Üstelik daha doymadım bile. Senin gibi dost olmaz olsun!** dedi ve aç karnına terk etti arının evini.

Ormanda Kalleşlik Olmaz

Tilki yeni doğan yavrusunu eğitiyordu.

- **Ormanın en vahşi hayvanı bile ürkütmesin seni; ama nerede bir insan görürsen orayı hemen terk et!** dedi yavrusuna.
- **Neden?** diye sordu yavru.
- **Çünkü evlat hiçbir hayvan silah taşımaz,** dedi tilki.

Bazen Gökyüzüne Bile Ağır Gelir Yıldızlar

Karganın biri bir yıldız buldu derenin kenarında ve götürdü, bir ağacın kovuğuna sakladı. Kaybolan yıldız için gökyüzü seferber oldu; ama ortalarda yoktu yıldız. Yıldızlar kendi aralarında konuşmaya başladılar:

- **Nereye gitmiş olabilir?**

Derhal ormanlar kralı aslana haber gönderdi çoban yıldızı:

- **Bu yıldız bulunmalı!**

Ormanlar kralı daha önce, yavrusu kaybolduğunda onu bulmasına yardım eden çoban yıldızına borçluydu. Her yere haber saldı aslan. **‘Yıldızı kim bulup getirirse, onu ömür boyu krallar gibi yaşatacağını’** açıkladı. Bu duyan karga, hemen yıldızı kovuktan çıkardı ve saraya doğru yola koyuldu. Geceydi. Gagasında yıldızla uçan karga, muazzam bir ışık yayıyordu. Gökyüzünde uçan bu akıl almaz ışığı görenler büyüleniyor ve hayranlıkla bakakalıyorlardı. Karga bu ilgiden o kadar etkilendi ki yarı yolda vazgeçti yıldızı krala götürmekten ve tekrar ağacın kovuğuna döndü. Şöhret olacaktı. Kainatın gelmiş geçmiş en görkemli ve gösterişli hayvanı olarak ormanlar tarihine geçecekti.

Herkes o gece gökyüzünde dolaşan ışıktan bahsetti. Karga gizli gizli konuşulanları dinleyip mutlu oluyordu. Her gece gagasında yıldızıyla ufak turlar atıyordu gökyüzünde. Bir gün tilki bu olup biteni fark etti. Yıldızı yana yakıla arayan ve aratan krala durumu bildirdi. Aslan o gece bir ziyafet verdi. Gökyüzündeki bu akla ziyan ışığı tüm orman ahalisiyle izleyip eğlenmek istediğini söyledi...

Büyük hazırlıklar yapıldı, sofralar kuruldu... Karga şöhretin doruğuna çıkacaktı o gece. Ve şölen başladı. Bütün millet ışığın gelmesini bekliyordu. Derken ışık geldi, herkes ışığa kilitlendi. Aslan dahil olmak üzere tüm orman ışığı izledi. Biraz sonra aslan emir verdi:

- Yakalayın bu yıldız hırsız kargayı!

Kartal tek hamlede yakaladı kargayı; ama aslanın dediği gibi sadece kargayı. Karga çok korktu ve can havliyle yıldızı elinden düşürdü. Yıldız büyük bir hızla izleyenlerin üzerine düştü ve tilkinin kafasına isabet etti. Aslan, yıldızı avucunun içine, kargayı ve yara bere içerisindeki tilkiyi yanına, tüm orman ahalisini de karşısına aldı ve şunları söyledi:

- Hesap yapmadan yaşadığınız ve haddinizi bilmediğiniz için adınız hayvana çıktı. Gökyüzünün bile taşımayı beceremeyip kaybettiği bir yıldız taşımaya kalkmak büyük bir cesaretti karga kardeş. Şöhret olacaktın aklın sıra; ama gaganda muhteşem bir yıldızla maskara oldun yedi düvele!

Tilkiyi kurnaz yapan dehası değil;
kurduğu yalanlara inanan ahmaklardır.

Kahpe Felek

Beni kimse görmedi, kimse dokunmadı bana; ama hep küfrettiler, üst üste lanetler okudular. Hatta bazıları abarttı. Beni kendine benzetti...

Zaman zaman insanileştirdiler beni: **“Evin yıkılsın kahpe felek!”** diyenler bile oldu. Ben hep sustum. Beceriksizliklerini bana küfrederek bastırmalarına göz yumdum. Gözüme beddua ettiler: **“Gözün kör olsun kahpe felek!”**

Bilmiyorlardı. Hatalarını bana mal ederek rahatladıklarını bilmiyorlardı. Halbuki ben ne büyük bir nimettim onlar için.

Biliyor musun ben hiç hata yapmadım; çünkü benim hatalarımı saklayacak bir felek asla olmadı.

98. Sayfa

Cevap, kitabı bitirmeden bu sayfaya bakmana sebep olan şeydir: **“MERAK”** Merak ediyorsun beni, kim bilir ta nerelerden. Aslında hiçbir farkımız yok; ben de seni merak ediyorum, merak ettim, merak ediyordum.

Kucağımda Adem'den kalma yüce bir güçtü merak. Ve bir gün bir şey oldu. Merakımı kendime çevirince fark ettim. Meğer ne kadar da çok bilinmezim varmış benim! Tek tek çözdüm bütün bilinmezlerimi.

Eskiden sadece **“Başkaları ne demiş?”** diye düşünüp dururdum. Sonra anladım ki tüm söylenenler bir çuval fındık içinde çürük bir fındıktan ibaretmiş. Söylenmeyenler de çuvalın tamamı... **“Acaba ben ne söyleyebilirim diye düşünmeye başladım.”** Çürük fındığı aramaktan vazgeçtim ve elimi her attığımda avuç avuç fındık aldım çuvaldan. Şimdi beni merak etmekten vazgeç okudukların benim de çürüterek çuvala bırakıp gittiğim bir çürük fındıktan başka bir şey değildir. Çuval çok büyük; daldır elini ve çek, çürüteceğin fındıklarını.

Haa unutmadan söyleyeyim: **Fındık çuvalı 65. sayfadaydı. Bir ara bakarsın.**

Not: Belki bu sayfaya gerçekten de kitabı okuduktan sonra baktın; ama hani kitabı okurken **“Acaba ne var 98. sayfada?”** diye bir sancı saplandı ya aklına. İşte o sancının sebebi de meraktan başka bir şey değildi.

Sancılarını asla erteleme dostum ve unutma: **Seni sen yapan o amansız sancılarıdır.**

Masum Bir Hata

Adamı görür görmez kafasını kuma gömdü devekuşu. Temkinli davrandı. Hiç riske girmedi, öylece bekledi. Birkaç gün sonra açlıktan öldü. Ölürken kafası kuma gömülüydü. Gördüğü de insan değil, küçük bir maymundu.

Bu olay tüm devekuşlarına ibret oldu ve o günden sonra hiçbir devekuşu kafasını kuma gömmedi. Heyhat ki tüm canlılar yer dinlemek için kulağını toprağa dayayan devekuşunun halen kafasını kuma gömdüğünü zannederler. Aptal bir devekuşunun masum bir hatası devekuşunu tüm zamanların en aptalı yapmıştır.

Beyaz Kanatlı Kuzgun

Kuzgun beyaza boyadı kanatlarını ve güvercinlere karıştı. Herkes onu güvercin zannetti. Biraz sonra bir leş gördü güvercinler, içlerinden biri leşe saldırdı.

Kalem Arkası Ayrıntılar

16.04.2005 Saat: 14:12

Nevşehir'deyim, peribacalarını inceliyorum. Bir çocuk yaklaştı yanıma. 7 – 8 yaşında sanırım. **“Sen ne yapıyorsun burada?”** dedi. Konuştuk. Birazdan babası geldi. Kitabımı okumuş. **“Nasılsınız?”** dedi. Konuştuk. Sonra gitti baba oğul. Çocuk bana **“Sen”** dedi, babası **“Siz.”** Düşündüm. O çocuk da büyüyünce bana sen yerine siz diyecekti. Peki ama neden? Çocuk büyüdükçe ben çoğalıyordum? Ya da büyüdükçe azalıyor muydu çocuk?

Not: Bugün kızımın 5. doğum günü.

Geniş Yürekli Dost

Su, kendine sırdaş arıyordu. Önce buluta verdi sırrını. Ağır geldi sır buluta. Sağanak sağanak döktü suyun tüm sırlarını.

Sonra göle gitti su. Ona anlattı derdini. Bu arada bulut suyun sırrını yağmur yapıp, dolu yapıp, kar yapıp savurduğu için, zaman zaman taşıyordu göl ve suyun sırrı iyice açığa çıkıyordu.

Sonra nehre verdi su sırrını. Nehir aldı suyun sırrını çekti gitti. Dereye verdi. Dere biraz daha yavaş olsa da nehirden, o da götürdü suyun sırrını bir başka bilinmeze. Çağlayanlar, şelaleler, akarsular... Hepsi kayboluyordu bir anda. Sonra bir gün takip etti su dereyi. Dereye okyanusa ulaşınca fark etti su, bütün sırlarının akarsularla, çağlayanlarla, ırmaklarla... okyanusa taşındığını.

Karar verdi su. Sırrını okyanusa verecekti. Öyle de yaptı zaten. Tüm sırlarını okyanusa verdi. Artık suyun sırrını okyanustan başkası bilmiyordu. Ne taşıdı okyanus, ne bir başkasına taşıdı suyun sırrını, ne de kurudu... Geçen karşılaştık suyla. Bir bardaktaydı. Suskundu. Çok uğraştım konuşturamadım. Ben tam giderken **“Dur!”** dedi su. Durdum! **“Okyanus yürekli dostlar bulmadan sakın konuşma! Taşıyamazlar, kaldıramazlar senin yükünü, canını yakarlar, utandırırılar...”** dedi.

İnsan yaratıldığında, yanında matarası yoktu;
ama insan ilk olarak suyu keşfetti.

Rüzgarla Yaprak

Rüzgarla yaprak dost oldular. Artık rüzgar savurmuyordu yaprağı.

- **Söyle dostum, nereye istersen oraya götüreyim seni.** dedi rüzgar yaprağa.

Yaprak düşündü taşındı, aklına hiçbir şey gelmedi. Tekrar sordu rüzgar:

- **Hadi söyle, seni istediğin yere taşıyayım.**

Tekrar düşündü yaprak, aklına yine bir şey gelmedi...

- **Bilmiyorum rüzgar kardeş, aklıma hiçbir şey gelmiyor. Sen söyle?** dedi.

Rüzgar:

- **Gideceğin yeri bilmedikten sonra rüzgar dostun olsa neye yarar, savrulur gidersin!** dedi ve bildiği gibi esti tekrar. Yaprak yine savruldu. Üstelik bu sefer savuran dostuydu.

Kalem Arkası Ayrıntılar

20.04.2005 Saat: 00:17

Burada yarına altı saat kaldı. Altı milyar insan yaşıyor dünyada; hepsi için yarına altı saat zaman kalıyor, gece 12 olunca. Bu ne muhteşem bir adalet diye düşünüyorum. Sonra bir günde en fazla 24 saat yaşayabileceğim geliyor aklıma ve herkesin 24 saat yaşayabileceği. **“Yelkovan adam kayırmaz!”** diyorum sonra.

Bülbülün İlhamı

Bülbüle sordular:

- İlham gelmeden ötebiliyor musun?

Bülbül cevap verdi:

- Beklemeyle ilham gelmez. Ben ötünce gelir, ben susunca gider. Hangi kuş ötmüş de sesi çıkmamış? Size bir sır vereyim mi? Aslında ötmem için güle bile ihtiyacım yok benim. O işin bahanesi. Ben bülbülüm. Gül olsa da bülbülüm, olmasa da...

Düşmanını Sirtında Taşır Köpekler

Aç bir köpek binlerce pireyi dereden karşıya geçirdi sırtında. Pirelerin ağzında bir tutam kırmızılık vardı.

Zamansız Zamanlarda

Çok zaman önceydi. O kadar zaman önceydi ki zaman diye bir şey yoktu. İnsanlar güneş doğup batıncaya kadar yaşıyorlardı hayatı. Bir daha hiç olmayacakmış gibi dolu ve anlamlı. Derken zaman diye üç parçalı bir şey icat etti insan. Bir parçasına **dün** dedi, diğer parçasına **bugün**, öteki parçasına da **yarın**. Sonra fesat karıştı zamana ve insan bugünü unuttu. Dünü düşünüp pişman oldu, yarını düşünüp telaşlandı; ama işin ilginç tarafı tüm telaş ve pişmanlıklarını hep güneş doğup batıncaya kadar yaşadı. Farkında olmadan rezil etti bugününü. Oysa yarın, bugüne dün diyor, dün de bugün için yarın diyordu. Bir türlü beceremedi. Bir eliyle yarına, diğeriyle düne yapıştı. Bugünü eline yüzüne bulaştırdı... Mutsuz oldu insan. Ve ne gariptir ki yarının telaşını da, dünün pişmanlığını da hep bugün yaşadı; ama bugünü hiç yaşayamadı. Ne yarın ne de dün!

Kalem Arkası Ayrıntılar

26.04.2005 Saat: 02:10

Arkadaşım aradı. Halası beyin kanaması geçirmiş. Gitmem lazım...

26.04.2005 Saat: 05:25

Ameliyata almışlar. Hastaneye gittiğimde ameliyat yeni bitmişti. Kadın sedyede baygın, akrabaları yanındaydı. Hastanenin beşinci katıydı. Sedyeler tekerlekliydi. Hasta bakıcı sedyenin altında bir şeyler yapıyordu. Merak ettim eğildim. Hasta bakıcı sedyenin tekerleklerini söküyordu. Gazlı bezle sedyeye bağlı tekerlekleri. Bıçağı yoktu gazlı bezi kesecek. Yaktı hasta bakıcı gazlı bezi. Duman yüksek çıktı. Öksürdüm, öksürdüler, hasta da öksürdü. Ameliyat olan ben değildim ama beynindeki kanı donan bendim. Meğer asansör bozukmuş hastayı merdivenden rahat indirmek için söküyorlarmış sedyenin tekerleklerini.

Sedyeyi sırtımıza aldık 14 kişi. Beş kat indik sedye sırtımızda. Beyni ameliyatsız kadın sedyenin sırtında. Yan binaya geçecektik. Yoğun bakım odası yan binanın bilmem kaçınıcı katındaydı. Giriş kapısı açıktı ve bir başka hasta yakını, bir başka hasta bakıcısıyla konuşuyordu. Hasta bakıcı, hasta yakınına **“Galoşsuz giremezsiniz beyefendi!”** dedi. Halanın kolu kanıyordu. Asansör bozuk olduğu için 77 model sedyeye sırtımızda taşırken, kadının eli sıkışmıştı kapının mandalına. Diğer hasta yakını galoşları giyindi. Hala öksürdü sallanan sedyenin sırtında.

Mumun ışığıyla aydınlananlarla,
dibindeki karanlığa küfredenler aynı kişilerdir.

Bu Masal Değil

Şu an Dünyada altı milyar insan yaşıyor. Her yüzyılda bir kaybolup, her yüzyılda bir yeniden doğan altı milyar insan. Dünya dolup dolup boşalırken, değişen tek şey parmak izleri ve burun kemikleri oluyor... Savaşlar hiç bitmiyor, kavgalar tükenmiyor, insan kendini bir türlü aşamıyor. Yaşadığı süre içerisinde, komplo teorileriyle kendini tüketiyor, **“Kimse savaşları durduramaz!”** diyerek ahkamlar kesiyor. Ve hiç aklına gelmiyor, dünyada savaş isteyen topu topu 20 geri zekalının olduğu... Bu yüzden de altı milyar insan bir türlü bir araya gelip de bu hastalıklı yirmi insanı tedavi edemiyor; ama edecek, inan edecek. Bir gün bitecek bu savaşlar, insan aşacak kendini. Sen sadece inan. **“İnanmak yetmez ki”** demeye de kalkma sakın. Eğer inanmadığında (ki hep inanmadın) bir şey değişmiyorsa, bu sefer biraz riske gir ve inan. Kim bilir belki bir gün bir şey olur ve bir yaşındaki masum bebek savaşta ölmez olur. Şimdi savaşta ölmek için sırasını bekleyen başka bir çocuk sadece senin inanmanı bekliyor, bekliyorlar.

Bir gün Yalnız kalırsan telaşlanma; zirveler ıssızdır.

Erdal Demirkıran

İstanbul - 27.04.2029/05

Kalem Arkası Ayrıntılar

27.04.2005 Saat: 04:35

Uyumak istiyorum...

Aslan kuş kovalamaz.

ISBN 975-6197-03-X

DEAIM

9 799756 197034

yenisayfa
on-line alışveriş: com.tr

5 YTL